

غزیه می اداره سینه.

Կ. ՊՈԼԻՍ, 25 ՓԵՏՐՈՒՍ, 1888

ՅՐԱՆՄԱՆ ՅՄԱՐԵԻՆ

Պ. Տէշմէնէ, պատմական ընթարձակ տետրով իմ Ժրնոյով, կը ցուցնէ թէ՛ Սերեւիկի մէջ ազգութեան չխնդ կոյսն է. թէ Ժորոյի մարտը ըստ կոյսի ըստ Ժանայն է. թէ տարրոյ իշխանութիւնը կոյսայն է. թէ կոյսն ճիշն է արեւելեան կառավարութեան և աշխարհապարտութեան, և թէ այս պատմական, յայտնաբերեալ, ներստա կը շնայեակ կաթողիկոսիւնն, Ռուսիա՛

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼԲԻ

ՖՐԻԹԻԻՆԷ ՏԻՒ ՊՈՒԱԿՕՊԷ

ԱԿՐԱՅԻՆ, ԱՄՐԵԱՆ, ՌԵԹԻՆ,

Երեյի իսկ այս ձեռակերպութեան հետ-
առաջին համար չէր անպարտօն, վառե-
ր գործով հենէն երկու օր վերջը միայն լրաց-
էր իւր պայտածեալան զօհոյցն եւ արդիւն-
էն չէր պարտաւ տակից, համարեաւ լինելով
էջէ Քաղաքը սարած էր Օթեր-Վալթերի
մէջ, այն քաղաքատեւրու եւ արժէիւթից
քաղաքներն հետ արտաքով լցուցած էր զըր-
պաններն ։

Եւ Ժողովը այլ եւս գրեթէ չէր հա-
տար այդ արեւելեան իշխող, երբ կերպէր ա-
ռուտ տեղին այցելութեան հետ Բաշէ-
Վալթերի սեղանադրոյց մին, յայտարար-
ուած համար թէ նախորդ երեկոյցին միայն
ստացած լինելով գողտցած կտու կորուսած
արժէիւթից թու ողջ ցանկը—վրան իլ Ժոն-
էլը ճշդած չէր պատճառը—նշմարած էր որ
այդպէս լինելով իրեն տերպայտուած էին
երկու օր առաւ, հինգշաբթի ։ ՉՅ մայիս, եւ
էջէ իւր զձեռն էր դրայն, Հեռեւտար ինը
արտառամսաւառու չէր, ըստ որում այդ-
քաւակալներն բնաւ տեղեակ չէր դրուած
արգելքին ։

Պ. Տէչանէլ դովտու կը կարդայ Լա-
վիճիկի կարդիւնալն, որ վաճառահա-
նացուցեալ թուի լինել ան նըբալտու
դիւանագէտ-եպիսկոպոսը քարաբ-
կանութիւնը, որը քիմանալայ վայրէմ
Պապագորուն ինան օրով մասնառա-
շարադրին մէջ Լաւիճի բարձրագոյն
քիմանական աղբէջութիւնը: Պ. Տէ-
չանէլ կը լինցեն Արեւելոյ մէջ ուրիշ
Տէրութիւնաց կողմէ մընանայի դէմ

«Ի՞նչ կը կարծէք. միթէ անկարգ
նօր՝ բան մ'է ինքն իրեն հաստատարմ
մնայ. Միթէ ժողովուրդը համար փութը
բան մ'է պաշտօնակի բաշտօնակիս,
առեւտրական եւ զինուորական այն մեծ
դերերուն որը երբեք մեծ գիտականութե
(Երբեքդրի. Աստի եւ Աստիկիէ) միու-
թեան հետի վրայ կը գտնուի, հէն
չակարգէ՞ր որտի վրայ, տիեզերական
վաճառականութեան այն բանային»

Այս լուրջ դրանական դեպքեր
անցած մեկ կայացուցչանի սա ճր-
բարտություն թե՛ Ծրանյան իրեն քա-
ղաքական գործիչը կրնալու Սուբոյ
և կիրկիկյան մեջ գործող կաթիլիկ Մի-
սիանյանը թե՛ ինքնին և ընդհանրապես
կար կրնալու, բարեգործական և կրթ-
թիվական հաստատությունները զորս կա-
թիլիկ կրենին ձեռամբ կր պահէ յԱ-
նուրեւ: Ա. Տէշանիկը դեմ կրնայ յու-
րուիկ թե՛ Ծրանյան իւր արգելքներ թե՛ ին-
քն զայնանիւ համար առաջնուն պէս
պատշաճ չունի կրկին միջնորդութեան
և թե՛ կրկնական հնարներն որը կր
գործունէ ընդ ֆրանսական պաշտպա-
նութեան, գաղափարաց աշխման

ՍՍՀ և ուլ միաբանութեանց պատկերող Գեօրթեան Բորք, հիւանդանոցներու մէջ անձնուիրացի աշխատելով, մարդասիրական նշանադր ժառանգութիւն զ կր մատուցանել, և ամենէն աւելի թերեւջատ բժշկիկներէն ազամ միտ զգովատիւ բնած էին այս մարդասիրաց կողմ հիւանդներուն տրուած մարդական և բրոյնական ինտնոց վրայ, Բայց աշխարհականացոյժան բարաբալանութեան գորութեամբ, Գեօրթեան Բորքիոյ ժամանակ մի կողմ խմբիկ կարտաբանի հանրային հիւանդանոցներէն, և փրանական վերին լրագրողի իր տեղեկանսթթէ Բարիքի հիւանդանոցներուն մէջ մնացած բիւրկն մարդացետ այս օրեր կարտաբանի, Մի քանի օր յաւաւ, Բարիքի Բարաբալան Խորհրդուն մէջ տեղի ունեցած բուեարկութեան մը համեմատ և Աղբասոց նպատումաւորոյ վարչութեան Տօրեկներուն որոշման համաձայն, մարդպետը հաղբարեբան մեկին Ետրիքէի հիւանդանոցէն, Ներքին աշխարհականացոյժան եռանդի զի ուրի քանի մը հիւանդանոցներէ կարելի չէ գնաւոր մարդպետները, բարի օր անոց հիմնադրեր կտակենքով պատուիրած են օր Գեօրթեան Բորքերուն տներնութեան ներքեւ մնալ այս մարդասիրական հաստատութիւնն,

Փարիզէ Ռիդզերի հեռագիր մը կը
ծանուցանէ թէ բարոյաբան ակթոց
մէջ ժամանաւոր կարեւորութիւն տրը-
ւում է արտաքին գործոց նախարա-
րութեան ելուորացիցն վիճարանու-
թեան առթիւ միապետական երես-
նիփոխան Պ. տը Պրըզէյօլի արտասանած
խօսքերն, որովհետեւ այս նրանիւ-
նան մեծեղս Քեռեհաստի մէջ տար-
աբար իրենց իրաւունքն ունենան

Պրդէզէօլ իւր բանաստեղծեամբ սա
գարդալարը Հատադճոված էր թէ քանի
ուր Կերմանակ Կալայանի միտնապանդ
զՊՊՊՊՊ, միտանայէր պէտք է ջանա
հանգարտապէս ժպիկէ Ռուսիոյ բարե
կամուրթիւնէ, ՎԵՆԵՐԱՅԻ Թէ Ռուսիոյ
կայսրն, իւր լուրդադատէր զգաճաճիւր
լոնդոնի ներքեւ չեն կրնար թողուիլ,
պիտի մնայ անկախ գերբըն մէջ զոր
ստացած է, և ասպէս պիտի չարու
նայէ ինչեւ գերագոյն լուսնաբարձի լու
ղարկութեան, Միւր ալ ամեն պատահ
առթիւ պէտք է ցոյց տանք մեր յար
գանքն Ն. Համարձեմ աւ. Կայսրն Ռու
սիոյ, որպէս զի տեսնէ թէ մեր Հա
տաւատման ալ ինչորոշապէս բարե
կամմունք ենք, Այս խօսքերը յերմապէս
ծախարակոծեցան, Այս

Անխրեւ ե թէ Ռուսիոյ բարեկա-
մու թիւերոյ յայտնու գաղափարն օր-
նու գաղափարն ե փրանսիոյ թէ՛ բա-
ղարական, թէ ընկերական ե թէ գրա-
նական արդոյ մէջ փրանսական բարոյա-
նուն թիւան միտումը նոյն բանը կը ջու-
ցնէր. փրանսական գրական մարդը հը-
րատարակու թիւնք եւ արտայայտած
գաղափարը նոյն երկրակամութիւնն կը
յայտնէ, ե նոյն իսկ փրանսական ըն-
կերութիւնաց մէջ ուռու անհատներու
բարեկամութիւնն օրնելու մասնաւոր
ճշդ, ար կերեւի:

Վիեննայի Բալբլադ-ի անուն լրագրին խմբագիր Ջեք. Ջիմիի, որ կա-
մեջիկ կրթել թողլով օրթոթոթուծիկն
ընդունած էր, և Ռուսիոյ բարդա-
կանութիւնն և առական բարեկա-
նութիւն կը շատադուրէր, պետաւոր
դաւանաւորութեան արժանաւորելով
դատի ենթարկեցաւ Վիեննայի պատ-
մական առեմնի առէն, Բայը ընդ-
հանուր դատախար չկրցաւ պետա-
կան դաւանանութեան մը դոյութիւնն
ապացուցանող յօդակիլի իրողութիւն-
ներ իմէլ բերել, Շտապաւ կարգա-
ւոր ի Ռուսիա հրատարակած համա-
սլական գիրքերէ բաղուածներ, որոց-
մէ հետեւեցող թէ Համասլաւութիւնը
քննաաւարէ և Աստուրիոյ, և թէ Աս-
տուրիոյ մէջ ընդհանրապէս համայն
անն դադարաւորէր պայտպայտի խմբ-
ագրելի մը դաւանան մը պետք է լինի
Ջեք. Ջիմիի պատասխանէ թէ ինչ
պար ժողովուրդը միշտ իմացական եղ-
բայակցութիւն մը շատադուրած է,
բայց քաղաքացեալապէս աստուրան Տե-
նութիւնն հաւատարմիկ հապտակ մ'է
և արդ. հաւատարմութիւնը կապակցելի
ընդունող բան մը չէ գտած կամ դոր-
ածած, Դատարանն անպարտ արքանի
Ջեք. Ջիմիի, եւ թէ այս մարք յան-
դակաւ դատուել, պետք էր անել
մանր յանցանքը բեռնաւորած նկա-
ռել և պատժել իրողադպց Սքրոտա-
նիլ եպիսկոպոսն, և ընդհանրապէս
արտուր, և չէի կուսակցութեանց պե-
տերն, որք միայն շատադուրած են սլա-
ն իրողութիւնը բարոյական և իմացական
ըզգայարկցութիւնը,

Եւրոպիոյ մէջ Աւստրիա ամեն երկ-

Փառով արժեքները անշխատհարաբար
քննան, բնականաբար զայնա իրենց օրիշ
հարաբար տարիով վերադարձվեալ լսելիք չէր
հարաբար ծաղիկ, բանիկ որ զնմով յայնպէս
չէր եւ փոփոխ զտաննելիք մը չունէր։
Այսպէսն որոշում եւ խորհեցաւ իրողութեան
նկատելով զպատմելի իւր բարեկեցաւ Նուաշիկ
որ անտարադիւս միտեցամ եւս խորհելով
զպիտի տար իրեն Նաեղեար մնալ։

Էտուան զոտն արդէն որ սեղանա-
հարկ կնիւր ինչ որ ինչ չէր ուզում լինել -
Եւստորով պարիւ զի փոփոխեցի որ ձերբա-
նախաճիւրդ ուշք ձօն Ազիկ, զէք սիրտու տալ
համար։ Այլ խորհեցան եւս չպիտի եւս

Իստած Ծօղիկ՝ վերջ մը տարու հա-
խար այս ձանձրալի կացութեան, կը խոր-
հէր ըստ կարելոյն իրենից անհետա-
կման կիցուն, Բօլ Շաղաթայրի յանձնառու
ժողովի քի օգնել նմա յայտն մտաին. Բօլ իր
սպասուելու չը կատարող մարդ չէր եւ Ծօ-
ղիկ մտադիր էր յիշգրտել զայն նոյն երե-
ւոյթին խիս, նորաւ եկրօր կիով տեսնել ուր
իրոյնքա քարտէսները. Բօլն իրի օրդանաւ

Ինչ զարմանար թէ ինչէ պատճառաւ իւր
յուզակն բարեկամսն չէր զազատեալս. այն
բերկրոյն ի վ զիւր զոր վախէն տեսցաւ
նր արականն յետոյ. Սոփրաբար թոյ ճո-
ւղարայնս սարսնս երկուր ժամանակ չէ-
րոնար զվերը. բայց ըստ որում նա այն-
չորսի կեանք ի վ վախէր յորում մեծ տեղ
ը իւր զորսն տակաւնսն, կտտաւ. եւ-
հապեղն թէ ինչպիսիք զապարկոյթ ինքն
զատեալ էր փարսաւորն. համար վերինս օ-
րերու յազմանց եւ վատասկոց ապրա-
նելն. կտտաւ չէր կրնար երեւակայեալ թէ
նր ամուրեան զտակն իւր պարտեաւս եր-
կրինք եւ թէ զի նազեղ ալլ եւս միեւ-
ոյն տեսակեամբ չէր զիտեր իրաց կացու-
թիւնն.

Առտի սեղանի գնաց իբր թէ տօնի
ն հրաբիրած լինէր, Եկեղեցւոյ երջանիկ
գաւով գանձեալ որ Արմենիէն քով պիտի գըտ-
նէր զոր կը պարտէ զերս իրորով Եւ պիտի
որ տակաւոր շնորհաց Տիկին Դուռագէ-
րուով պիտի փութար յայտնել թէ կատար-
ած գործութիւնն վնասած չէր իւր հո-
րատութեան :

Կտու առի յատիւթեանց մին էր Հայր-
հաճեալին, եւ ժամ ճիշդ ետօրին Հոռոտ:
Մննծի փորձը ուր գտաւ իւր Հորեպաշտը:
Ինչ Պ. Բարսեղ եւս ինչեւ չէր արեւական-
առուս բաւական զարմացաւ տեսնե-
լով որ սեղանը դռան հէտին փայլի մը ներ-
քէն որ յատիւթեան պատարասառուս էր հը-
մարեալները պատարասելու համար բա-
թեմայ լոնդոնի մը կերպ կերպ առաջա-
հաճեալին ներքին:

Այլը դառափարն յղացած էր Տիկին
նուրը որ այլցն նման չէր ատօրիներ զոր-
քէն:

Այլապե՛ք այդի՛ն բազմո՛ւմ էր իւր գլու-
եր բով, ին ներկայ պարզութեան յայտա-
նկարաց շրջապատ մը կը կերէր։
Միմոտե՛ք, շատ աւելի պարզութեան
ազտութե՛ւ, չբնապարզ կը էր։
Չորեքշաբթի կը յանաւ համոզեղ գտնե՛ր
է աւելի պարզ կը գործնական կը լինէր
հասկնաւորութե՛ւ ընկերէ։ Իսկ այդի՛ն կը հա-
տաւակէր այս անտեսութեան այնպիսի կծու
առաւ մը որ բարեբաշտի էր Երկիրդ ին-
տաւալ։

